

Nieuwsbrief - OR Updates

Nummer 15, 2025

Redactie: prof. mr. E.C.H.J. Lokin, mr. drs. K.H. Boonzaaijer en mr. E.H. Leemreis.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2025:1618](#) 19-06-2025

Gezamenlijke behandeling uittredingsverzoek en aanvullende voorzieningen in de tweede fase van de enquêteprocedure

[Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2025:1547](#) 13-06-2025

Enquêteprocedure FNV

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2025:1241](#) 10-06-2025

Bestuurder/Hagendoorn q.q.

[Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2025:1160](#) 01-05-2025

Wangedrag 50%-aandeelhouder en bestuurder bedreigt continuïteit vennootschap

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2025:709](#) 18-03-2025

B.V. 1 en bestuurders/Gemeente Peel en Maas

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2025:649](#) 11-03-2025

Koop/verkoop dansschool

Rechtbank

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2025:2828](#) 16-07-2025

Samenloop artikel 18 en 33 WvK in het faillissement van een vof

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2025:5338](#) 26-05-2025

Heropening vereffening op verzoek voormalig curator

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2025:5303](#) 11-04-2025

Ontslag statutair bestuurder

RECHTSPRAAK

Heropening vereffening op verzoek voormalig curator

Nadat het faillissement van een aantal stichtingen is opgeheven bij gebrek aan baten, blijkt van het bestaan van een bate. De voormalig curator verzoekt daarom de vereffening te heropenen en hem als vereffenaar te benoemen. De rechtbank wijst het verzoek toe.

Het faillissement van een aantal stichtingen is opgeheven bij gebrek aan baten. De voormalig curator verzoekt om heropening van de vereffening op grond van artikel 2:23c BW en hem als vereffenaar te benoemen. De reden voor het verzoek is dat van het bestaan van een bate is gebleken. Uit de uitspraak blijkt niet wat de aard is van deze bate. De bestuurder van de stichtingen gaat akkoord met toewijzing van het verzoek. De rechtbank wijst het verzoek toe, benoemt de voormalig rechter-commissaris in de faillissementen tot rechter-commissaris in de vereffening en oordeelt dat het salaris van de vereffenaar moet worden berekend aan de hand van de Recofa-richtlijnen voor faillissementen en surseances van betaling.

H.J. de Kloe, juli 2025

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 26-05-2025

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2025:5338

Zaaknummer: C/05/449338 / HA RK 25-36

Rechters: M.C. van der Mei

Advocaten: V. Kamphuis

Wetsartikelen: 2:23c BW

RECHTSPRAAK

Bestuurder/Hagendoorn q.q.

Deze zaak betreft een vordering tot exhibitie ex artikel 843a (oud) Rv. Het hof wijst de vordering af omdat (i) de gestelde onrechtmatige daad (bestuurdersaansprakelijkheid) onvoldoende aannemelijk is en (ii) er geen rechtmatig belang is bij verstrekking van de gewenste stukken.

Feiten

Appellant is eigenaar van een woning naast die van zijn burens (betrokkene 1 en 2); beide panden delen een gemeenschappelijke zijmuur. In de periode 2011-2012 werden in opdracht van de burens funderingswerkzaamheden uitgevoerd aan het buurpand. Op 26 september 2012 dagvaardde appellant de aannemer en zijn burens tot betaling van schadevergoeding voor schade die hij stelt te hebben geleden door deze werkzaamheden.

Op 24 oktober 2014 werd het aannemersbedrijf op eigen verzoek failliet verklaard. In het faillissementsverslag van 27 januari 2020 stelt de curator dat er geen aanwijzingen zijn dat onbehoorlijke taakvervulling een belangrijke oorzaak van het faillissement was. Als gevolg van het faillissement werd de procedure tegen het aannemersbedrijf geschorst. De procedure tegen de burens werd in 2018 voortgezet, en op 23 januari 2018 heeft appellant ook een bodemprocedure tegen de verzekeraar van de aannemer aanhangig gemaakt.

Bij vonnis van de rechtbank Rotterdam van 25 januari 2023 werd de verzekeraar veroordeeld tot betaling van € 94.786,64 aan schadevergoeding. Daarnaast is de verzekeraar veroordeeld tot betaling van een bedrag van € 22.907,09 aan deskundigenkosten en € 30.614,60 aan proceskosten, beide vermeerderd met wettelijke rente. De vorderingen tegen de burens werden echter afgewezen, waarna appellant tegen dat vonnis hoger beroep heeft ingesteld.

Rechtbank

In de procedure bij de rechtbank heeft appellant de curator gedagvaard en gevorderd om bij vonnis de curator te gebieden tot exhibitie ex artikel 843a Rv (oud) door het verstrekken van afschrift van, althans inzage in, stukken met betrekking tot de uitvoering van

funderingswerkzaamheden aan het pand naast zijn woonhuis ten behoeve van de schadevergoedingsvordering die hij heeft ingesteld tegen zijn burens, tegen het aannemersbedrijf en tegen de verzekeraar van het aannemersbedrijf. Ook vordert hij (financiële) stukken van het aannemersbedrijf en daaraan gelieerde vennootschappen om te kunnen aantonen dat bestuurders van het aannemersbedrijf onrechtmatig jegens hem hebben gehandeld. Appellant heeft gesteld deze stukken nodig te hebben ter onderbouwing van stellingen die dragend zijn voor zijn rechtsvordering in de lopende procedures tegen de verzekeraar en de burens, en om te bewijzen dat voormalig bestuurders van het aannemersbedrijf mogelijk onrechtmatig hebben gehandeld jegens hem. De curator weigerde de stukken te verstrekken en de rechtbank wees de vordering van appellant af: aan de eisen van artikel 843a Rv (oud) is niet voldaan. Volgens de rechtbank ontbrak een 'rechtmatig belang', was niet voldoende concreet dat de curator over de stukken beschikte, en waren de vermoedens van appellant onvoldoende om tot afgifte over te gaan.

Gerechtshof

Appellant is in hoger beroep gekomen en heeft zes grieven tegen het vonnis aangevoerd. Met zijn grieven komt appellant op tegen de afwijzing van zijn vordering tot afgifte van de stukken. Hij betoogt dat hij een rechtmatig belang heeft bij het verstrekken van die stukken en dat zijn vordering tot exhibitie aan de vereisten van artikel 843a Rv (oud) voldoet. De curator betwist dit en stelt zich op het standpunt dat de vordering tot exhibitie niet aan een of meer van de voorwaarden van artikel 843a Rv (oud) voldoet. Dit artikel is op 1 januari 2025 vervallen, maar op basis van het overgangsrecht bij die wet blijft dit artikel van toepassing in een procedure die vóór deze datum is gestart.

Het hof stelt, net als de rechtbank, voorop dat dit artikel niet voorziet in een onbeperkt recht op inzage van bescheiden jegens degene die over de bescheiden kan beschikken of deze in bezit of bewaring heeft. Voor toewijzing van een vordering op grond van artikel 843a lid 1 Rv (oud) moet zijn voldaan aan drie cumulatieve vereisten: (i) rechtmatig belang bij de inzage, het afschrift of het uittreksel, (ii) betrekking op bepaalde bescheiden of gegevens, en (iii) voldoende aannemelijkheid dat deze bescheiden of gegevens betrekking hebben op een rechtsbetrekking waarin hij of zijn rechtsvoorgangers partij zijn. Ook stelt het hof dat degene die afschrift van stukken wil om een door hem vermoede onrechtmatige daad te kunnen aantonen daarbij gemotiveerd zodanige feiten en omstandigheden moet stellen, en met eventueel bewijsmateriaal moet onderbouwen, dat voldoende aannemelijk is dat de gestelde onrechtmatige daad zich heeft voorgedaan.

Het hof oordeelt dat appellant onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat sprake is van een onrechtmatige daad door bestuurders. Ook valt niet in te zien dat het aannemersbedrijf het

faillissement heeft aangevraagd om betaling aan appellant te ontwijken, of dat de bestuurders wisten dat de schade niet door de verzekering zou worden gedekt. De curator heeft bovendien al onderzoek gedaan naar de oorzaken van het faillissement, en dit heeft geen aanwijzingen opgeleverd van onbehoorlijk bestuur. Voorts zijn bepaalde stukken volgens het hof niet relevant voor het geschil met de verzekeraar, omdat die aansprakelijkheid al is vastgesteld en de schadevergoeding is toegekend. Ook voor de procedure tegen de burens is onvoldoende onderbouwd waarom die stukken noodzakelijk zijn. Voor zover ze bestaan, zijn ze mogelijk al overgelegd in eerdere procedures. De aanwezigheid van een cessieovereenkomst tussen de curator en appellant doet hier niet aan af.

Het hof concludeert dat niet is voldaan aan de wettelijke vereisten voor toewijzing van de vordering op grond van artikel 843a Rv (oud). De grieven van appellant slagen niet en het hof bekrachtigt het vonnis van de rechtbank Rotterdam van 21 april 2021. Appellant wordt veroordeeld in de kosten van het geding in hoger beroep.

D.R.C. Smit, juli 2025

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 10-06-2025

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2025:1241

Zaaknummer: 200.296.906/02

Rechters: R.J. van Galen, M.M. Olthof en G.C. de Heer

Advocaten: F. Amien en E. Husta

Wetsartikelen: 843a Rv

RECHTSPRAAK

Samenloop artikel 18 en 33 WvK in het faillissement van een vof

Een curator in het faillissement van een vennootschap onder firma (vof) heeft in de schuldsanering van een vennoot een vordering ingediend in verband met het faillissementstekort en zijn salaris als curator. De rechtbank oordeelt dat voor de helft van het faillissementstekort een vordering kan worden ingediend op grond van artikel 33 WvK. De vordering in verband met het salaris van de curator kan op grond van artikel 18 WvK (volledig) worden ingediend. Hoewel de curator had betoogd dat de ingediende vorderingen moeten worden gekwalificeerd als boedelvordering, oordeelt de rechtbank dat sprake is van concurrente vorderingen.

Inleiding

Een vennootschap onder firma ('vof') heeft een afgescheiden vermogen waarop de schuldeisers van de vof zich kunnen verhalen. Dat neemt niet weg dat de vennoten op grond van artikel 18 WvK hoofdelijk aansprakelijk zijn voor de schulden van de vof. Schuldeisers van een vof kunnen zich dus verhalen op het afgescheiden vermogen van de vof, op de privévermogens van de vennoten, of op beide vermogens tegelijkertijd. Dat is een bewuste keuze van de wetgever, die ertoe strekt om de schuldeisers van de vof te beschermen. Indien een vof wordt ontbonden en het afgescheiden vermogen onvoldoende is om de schuldeisers te voldoen, krijgt de vof daarnaast op grond van artikel 33 WvK een vordering op de vennoten om het tekort aan te zuiveren. Deze systematiek kan leiden tot een samenloop van vorderingen, hetgeen centraal staat in de onderhavige renvooiprocedure.

Feiten en vordering

In 2016 is de vof A&J Fashion ('AJF') failliet verklaard. Al spoedig bleek het afgescheiden vermogen van AJF onvoldoende om alle schulden te voldoen. Daardoor kwamen ook beide

vennoten van AJF in financiële problemen en in 2020 zijn zij toegelaten tot de wettelijke schuldsaneringsregeling ('de wsnp').

De curator van AJF heeft een vordering ter hoogte van het faillissementstekort ingediend in de wsnp van beide vennoten op grond van artikel 33 WvK. Daarnaast heeft hij zijn onbetaalde salaris ingediend als vordering in beide wsnp's op grond van artikel 18 WvK. De bewindvoerder heeft deze vorderingen betwist. Hij meent dat de gelijktijdige erkenning van vorderingen van individuele schuldeisers van de vof (op grond van art. 18 WvK) en van het faillissementstekort (op grond van art. 33 WvK) leidt tot ongewenste dubbele uitdelingen.

Oordeel

De rechtbank overweegt om te beginnen dat beide vorderingen in aanmerking komen voor verificatie, omdat beide vorderingen geacht worden te zijn ontstaan bij het uitspreken van het faillissement en dus vóór de toepassing van de wsnp. Dat de uiteindelijke hoogte van deze vorderingen later pas is opgelopen en is komen vast te staan, doet daar volgens de rechtbank niet aan af.

Ten aanzien van de vordering van het boedeltekort oordeelt de rechtbank dat uit artikel 33 WvK volgt dat de curator een zelfstandige vordering op de vennoten heeft tot aanzuivering van het faillissementstekort. Volgens de rechtbank verzet niets zich tegen samenloop van deze vordering van de curator en de individuele aanspraken van schuldeisers van AJF. Indien de curator hetgeen hij heeft geïnd via de route van artikel 33 WvK heeft uitgekeerd aan de schuldeisers van AJF, behouden zij een vordering op de vennoten persoonlijk. Dat strookt met de wettelijke regeling van de vof, waarbij is gekozen voor een afgescheiden vermogen én een verhaalsmogelijkheid op de vennoten persoonlijk (zie ook hiervoor).

Volgens de curator van AJF moet de vordering ter zake van het boedeltekort vervolgens 'als waaier worden opengeklapt' en moet elk van de vorderingen naar haar eigen rang worden erkend. Daar gaat de rechtbank niet in mee: er is sprake van één vordering die, bij gebreke aan een wettelijke bepaling die daaraan een voorrecht toekent, moet worden gekwalificeerd als concurrente vordering.

Ten aanzien van de vordering van het onbetaalde salaris van de curator oordeelt de rechtbank dat het salaris van de curator op grond van artikel 16 Fw ten laste van de schuldenaar (in casu AJF) wordt gebracht. De curator heeft dus een persoonlijke vordering op AJF. Die vordering kan hij op grond van artikel 18 WvK ook verhalen op de privévermogens van de vennoten.

Over de rang van de salarismvordering van de curator in de wsnp van de vennoten oordeelt de rechtbank dat deze eveneens moet worden gekwalificeerd als concurrente vordering. Het

salaris van de curator wordt als eerste voldaan uit de boedel van de vennootschap die hij vereffent. Daar bestaat een logische rechtvaardiging voor: anders zou men waarschijnlijk geen curator meer bereid vinden tot aanvaarding van een benoeming. Die rechtvaardiging bestaat niet voor de salarisvordering op de vennoten persoonlijk. De werkzaamheden van de curator zagen immers niet op de vereffening van de boedel van de vennoten, aldus de rechtbank.

S.J. van den Boogert, juli 2025

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 16-07-2025

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2025:2828

Zaaknummer: C/18/230042 / HA ZA 23-275

Rechters: M.A.B. Faber-Siermann, I.F. Clement en P.P.D. Mathey-Bal

Advocaten: A. Gras en D.Y. Li

Wetsartikelen: 18 WvK, 33 WvK en

RECHTSPRAAK

Ontslag statutair bestuurder

Een statutair bestuurder is zowel vennootschapsrechtelijk als arbeidsrechtelijk ontslagen, waarbij zijn arbeidsovereenkomst is opgezegd zonder redelijke grond. De bestuurder is niet tijdig op zijn (dis)functioneren aangesproken en is niet in de gelegenheid gesteld zijn functioneren aan te passen aan de wensen van de aandeelhouders. Aan hem wordt daarom een billijke vergoeding van € 126.000 toegekend.

Feiten

Verzoeker ('de Bestuurder') is sinds 1 april 2023 in dienst bij verweerder ('de Vennootschap') als statutair bestuurder. Zijn laatstelijk verdiende loon bedraagt € 16.666,67 bruto per maand, te vermeerderen met 8% vakantietoeslag. Op 17 oktober 2024 heeft de Vennootschap aan de Bestuurder medegedeeld dat hij zal worden ontslagen als statutair bestuurder. De Bestuurder is met ingang van 21 oktober 2024 vrijgesteld van werk. Vervolgens is de Bestuurder opgeroepen voor de aandeelhoudersvergadering, met als agendapunt zijn ontslag als bestuurder. Het ontslag heeft de volgende redenen: (1) de omzet laat een dalende lijn zien, (2) het maandelijks gestelde doel voor intake van 25 nieuwe klanten wordt niet gehaald en (3) de *churn (het klantenverloop)* ligt sinds de komst van de Bestuurder structureel boven het gestelde doel.

Op 31 oktober 2024 heeft de aandeelhoudersvergadering plaatsgevonden, alwaar voor het ontslag van de Bestuurder is gestemd. Op diezelfde datum heeft de Vennootschap de arbeidsovereenkomst met de Bestuurder opgezegd per 1 maart 2025. De Bestuurder heeft met ingang van 1 april 2025 een nieuwe baan aanvaard met vergelijkbare arbeidsvoorwaarden. De Bestuurder verzoekt toekenning van een billijke vergoeding op grond van artikel 7:682 lid 3 BW. Hij stelt dat een redelijke grond voor het gegeven ontslag ontbreekt en dat de Vennootschap niet heeft voldaan aan haar herplaatsingsverplichtingen.

Oordeel

De rechtbank oordeelt als volgt.

Geen redelijke grond voor ontslag

Ook al vloeit het arbeidsrechtelijk einde feitelijk voort uit het beëindigen van de vennootschapsrechtelijke relatie (overeenkomstig de 15-april-arresten), het ontbreken van een redelijke ontslaggrond kan zich wel vertalen in een billijke vergoeding, zoals de Bestuurder heeft verzocht. Daarom moet beoordeeld worden of aan het arbeidsrechtelijk ontslag een redelijke grond als bedoeld in artikel 7:669 lid 3 BW ten grondslag ligt. De rechtbank is van oordeel dat dit niet het geval is.

De Vennootschap heeft (tijdens de mondelinge behandeling) het standpunt ingenomen dat sprake is van een voldragen h-grond. Anders dan de Vennootschap meent, is de enkele omstandigheid dat de arbeidsrechtelijke relatie inhoudsloos is geworden omdat de vennootschapsrechtelijke relatie is beëindigd, niet voldoende voor een rechtsgeldig einde van de arbeidsovereenkomst op de h-grond. Bovendien is de h-grond niet vooraf aan de Bestuurder medegedeeld, zodat hij daarop tijdens de avo ook niet heeft kunnen reageren.

De verwijten die de Vennootschap de Bestuurder maakt, zien op disfunctioneren. Ook van een voldragen d-grond is echter geen sprake. Hoewel op de Bestuurder als statutair bestuurder een grote mate van verantwoordelijkheid rust om de door de onderneming gestelde doelen te behalen en de Bestuurder zich er ook bewust van moest zijn dat tegenvallende resultaten consequenties konden hebben voor zijn positie binnen de onderneming, ontslaat dit de Vennootschap niet van de verantwoordelijkheid om de Bestuurder tijdig op zijn (dis)functioneren aan te spreken en hem enige gelegenheid te geven zijn functioneren aan te passen aan de wensen van de aandeelhouders. Dit geldt in dit geval temeer nu de Bestuurder ook privé fors in de onderneming van de Vennootschap heeft geïnvesteerd, te weten met een bedrag van € 140.000. Dat de Bestuurder al in een eerder stadium is aangesproken op zijn functioneren én hem daarbij is verteld dat het uitblijven van verbetering gevolgen zou hebben voor zijn positie als statutair bestuurder, is niet gebleken.

Het voorgaande betekent dat niet is gebleken van een redelijke grond, zodat de opzegging in strijd is met artikel 7:669 BW en de Bestuurder recht heeft op een billijke vergoeding.

Billijke vergoeding

De rechtbank acht een billijke vergoeding van € 126.000 bruto (overeenkomend met circa zeven maandsalarissen en vakantiegeld) passend en geboden. De beperkte inkomensschade – slechts een maand; de Bestuurder heeft inmiddels een nieuwe baan – en de omstandigheid

dat de arbeidsovereenkomst binnen afzienbare tijd alsnog had kunnen worden opgezegd met een redelijke grond, zijn omstandigheden die de hoogte van de billijke vergoeding drukken. Daarentegen is de wijze waarop de Vennootschap de Bestuurder zonder deugdelijke voorafgaande (schriftelijke) opgave van de ontslagreden heeft ontslagen, wetende dat de Bestuurder privé € 140.000 in de onderneming heeft geïnvesteerd in certificaten die volgens de Vennootschap zelf op het moment van het ontslag niets meer waard zijn, een omstandigheid die de hoogte van de billijke vergoeding opdrijft. Hetzelfde geldt voor de omstandigheid dat het de Vennootschap duidelijk moet zijn dat zij in de toekomst anders moet handelen in situaties als deze. De rechtbank kent een billijke vergoeding toe van € 126.000, waarop de reeds uitbetaalde contractuele vergoeding van drie maandsalarissen in mindering dient te worden gebracht.

Redactie, augustus 2025

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 11-04-2025

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2025:5303

Zaaknummer: 448043

Rechters: E.W. de Groot

Advocaten: A. Stege en F.A. Dijkstra

Wetsartikelen: 7:669 lid 3 sub d BW en 7:669 lid 3 sub h BW

RECHTSPRAAK

Gezamenlijke behandeling uittredingsverzoek en aanvullende voorzieningen in de tweede fase van de enquêteprocedure

Twee broers (M en H) drijven via vennootschappen een onderneming waarbij beiden ieder indirect 50% van de aandelen in de vennootschappen houden. Nadat een impasse op bestuurs- en aandeelhoudersniveau is ontstaan, wordt broer H in de tweedefasebeschikking van de enquêteprocedure verantwoordelijk gehouden voor het geconstateerde wanbeleid en ontslagen als bestuurder van de vennootschappen. Broer H dient vervolgens een uittredingsverzoek ex artikel 2:343 BW in. De OK-bestuurder dient een verzoek in om bij wijze van onmiddellijke voorziening de statuten te kunnen wijzigen met gewone meerderheid van stemmen. De OK wijst het uittredingsverzoek af en de verzochte onmiddellijke voorziening toe.

Inleiding

Twee broers ('M' en 'H') drijven via vennootschappen een onderneming met exploitatie van winkels in Nederland en België. Daarnaast beheren zij daaraan gerelateerd vastgoed. Het vastgoed is ondergebracht in een vastgoedvennootschap ('Vastgoedvennootschap') en in België gevestigde vennootschappen ('Belgische vennootschappen'). De winkelexploitatie gebeurt in de winkelvennootschap ('Winkelexploitatievennootschap') en in de Belgische vennootschappen. De Belgische vennootschappen bezitten twee eigen distributiecentra van waaruit ook de winkels in Nederland worden bevoorraad. De exploitatie van de winkels gebeurt in de kleindochtervennootschappen van de Winkelexploitatievennootschap. Een Nederlandse dochtervennootschap ('ELC') fungeert als inkooporganisatie voor alle winkels.

Beide broers houden (tot de OK-procedure eerste fase) ieder indirect 50% van de aandelen in

de Vastgoedvennootschap, de Winklexploitatievennootschap en de Belgische vennootschappen. Vanaf de eerstefasebeschikking van de OK houdt de OK-beheerder twee aandelen (één van iedere broer) ten titel van beheer. Het bestuur in de Vastgoedvennootschap en de Winklexploitatievennootschap ('de Vennootschappen') wordt vanaf de eerste fase OK-beschikking gevormd door de OK-bestuurder en broer M met een beslissende stem voor de OK-bestuurder.

Onderhandelingen over een uitkoop van broer H door broer M hebben niet tot overeenstemming geleid. Broer H dient daarom een verzoek tot uittreding in. De OK-bestuurder en broer M voeren verweer tegen het uittredingsverzoek. De OK-bestuurder verzoekt tevens (tijdelijk) een wijziging van de statuten mogelijk te maken met een gewone meerderheid van stemmen in de algemene vergadering, opdat in de statuten een governance kan worden opgenomen waarin de mogelijke negatieve gevolgen voor de Vennootschappen op aandeelhoudersniveau worden beperkt. Momenteel is voor een statutenwijziging feitelijk overeenstemming tussen de beide broers vereist.

Ontsporen verhoudingen tussen broer M en broer H

De al moeizame verhouding tussen de broers escaleerde toen de zoon van broer H in dienst trad bij ELC en verschil van inzicht bleek over de vraag of de zoon aandelen van zowel broer H als van broer M zou mogen verwerven. Broer M weigerde, waarna broer H meldde dat hun wegen dan maar moesten scheiden.

Oordeel OK tweede fase

Nadien is een impasse op bestuurs- en aandeelhoudersniveau ontstaan. Broer H heeft voor de Vennootschappen belangrijke beslissingen zonder goede reden vertraagd of tegengehouden en de bedrijfsvoering van de onderneming van de Vennootschappen door zijn handelwijze zonder rechtvaardiging bemoeilijkt. Broer H heeft zijn inspanningen voor de Vennootschappen sterk beperkt en is zijn kinderen in praktische en financiële zin gaan helpen met het opzetten van een concurrerende onderneming. Daarbij heeft broer H een groot bedrag aan zijn kinderen geschonken in de wetenschap dat dit geld zou worden gebruikt voor het opzetten van de concurrerende onderneming.

Broer H wordt verantwoordelijk gehouden voor het geconstateerde wanbeleid en ontslagen als bestuurder van de Vennootschappen. De OK baseert zijn oordeel op de hiervoor beschreven omstandigheden. Dat broer M ook voor het wanbeleid verantwoordelijk zou zijn, zoals broer H stelt, vindt onvoldoende grond in het onderzoeksrapport.

Pogingen tot ontvlechting

De OK-bestuurder heeft pogingen ondernomen om te komen tot een ontvlechting van de samenwerking tussen de beide broers. De OK-bestuurder heeft onder meer tweemaal een waarderingstraject van de gehele onderneming geïnitieerd. De trajecten hebben vertraging opgelopen, omdat broer H weigerde medewerking te verlenen. Vervolgens heeft de OK-bestuurder getracht een activa-passiva-transactie met broer M uit te onderhandelen. Een besluit tot goedkeuring is niet genomen, omdat broer H tegen stemde.

Beoordeling verzoek tot uittreding

In het verzoek van broer H tot uittreding, oordeelt de OK dat de door broer H aangevoerde gronden niet tot het oordeel leiden dat hij door gedragingen van broer M en/of de Vennootschappen zodanig in zijn rechten of belangen is geschaad dat het voortduren van zijn aandeelhouderschap in redelijkheid niet meer van hem kan worden gevergd.

De OK heeft in de tweedefasebeschikking het handelen van broer H al gekwalificeerd als een patroon waaruit blijkt dat hij de belangen van de Vennootschappen als ondergeschikt beschouwde aan die van zijn gezin. Tegen deze achtergrond is het aandeel van broer M in het ontstaan van de duurzaam en ernstig verstoorde verhoudingen in verhouding tot het aandeel van broer H dermate gering dat die verstoorde verhoudingen niet zwaar kunnen wegen bij de belangenafweging die vereist is voor de beoordeling van een verzoek tot uittreding.

In een situatie waarin sprake is van twee 50%-aandeelhouders waarvan slechts één deel uitmaakt van het bestuur, rust op grond van artikel 2:8 BW de plicht om de andere aandeelhouder op eigen initiatief, desverzocht en ook buiten de algemene vergadering om van informatie over de vennootschap te voorzien. Volgens de OK heeft broer H onvoldoende naar voren gebracht om te kunnen concluderen dat zijn recht op informatie dusdanig is geschonden dat dit een grond voor uittreding zou kunnen vormen.

Volgens de OK is het verwijt van broer H dat de Vennootschappen geen redelijk dividendbeleid voeren en dat broer H wordt 'uitgehongerd', ongegrond. Broer H heeft onvoldoende toegelicht waarom het dividendbeleid een grond voor toewijzing van het uittredingsverzoek zou zijn.

De OK weegt voorts mee dat broer M en de Vennootschappen een gerechtvaardigd belang hebben bij afwijzing van het uittredingsverzoek. Broer M zou de overname van de aandelen met vreemd vermogen moeten financieren, hetgeen het risico van broer M (als 57-jarige) bij de bedrijfsvoering zou vergroten, terwijl de broers er altijd voor hebben gekozen de onderneming zonder vreemd vermogen te financieren. Broer M heeft al rekening te houden met een verhoogd bedrijfsrisico als gevolg van kwetsbaarheden die onder verantwoordelijkheid van broer H zijn ontstaan. Deze risico's waarmee broer M en de

Vennootschappen bij toewijzing van het uittredingsverzoek zouden worden belast, vormen een gerechtvaardigd belang bij afwijzing van het verzoek.

Verzoek onmiddellijke voorziening in enquêteprocedure

De OK-bestuurder verzoekt de OK te bepalen dat, in afwijking van de statuten van de Vennootschappen een besluit tot statutenwijziging genomen kan worden met een gewone meerderheid van de uitgebrachte stemmen. De gevraagde voorziening strekt ertoe een statutenwijziging mogelijk te maken met steun van slechts één van de broers en de OK-beheerder. De Vennootschappen wensen de governance opnieuw in te richten en een structuurregime in te voeren, opdat tot herstel van de verhoudingen kan worden gekomen. De OK acht de gevraagde voorziening noodzakelijk in verband met de toestand van de Vennootschappen. Een versterking van de governance kan eraan bijdragen dat de situatie normaliseert en de benoemingen van de OK-bestuurder en de OK-beheerder kunnen worden beëindigd. Van inhoudelijke bezwaren van broer H tegen het verzoek is niet gebleken. De OK bepaalt dat een besluit tot statutenwijziging tijdelijk, vooralsnog voor de duur van de enquêteprocedure, in afwijking van de statuten kan worden genomen met gewone meerderheid van de uitgebrachte stemmen.

A.M. Dumoulin-Siemens, juli 2025

Instantie: Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 19-06-2025

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2025:1618

Zaaknummer: 200.349.760/01 en 200.342.107/02

Rechters: A.W.H. Vink, W.A.H. Melissen, A.P. Wessels, E. Eeftink en D. Koopmans

Advocaten: W.L.H. Aerts, R.A.M.D. Smit, R.J.W. Analbers, M.H.J. van Rest, S.S. van Dam, J.L. van Maanen en J. van Bakkum

Wetsartikelen: 2:349a BW en 2:343 BW

RECHTSPRAAK

Koop/verkoop dansschool

Deze procedure gaat over de (ver)koop van een dansschool. Zowel de kopers als de verkopers vinden dat de ander nog geld aan hen verschuldigd is. De kantonrechter oordeelt, indachtig het deskundigenrapport, dat verkopers aan kopers nog geld moeten betalen vanwege de vereffening van de V.O.F. die de (exploitatie van de) dansschool overnam. In hoger beroep blijft het vonnis van de kantonrechter in stand, met verbetering van de gronden.

Feiten

Geïntimeerden ('de Kopers') en de bestuurders, tevens aandeelhouders, van een beheerverenootschap ('de Indirecte Verkopers') zijn een V.O.F. ('de VOF') aangegaan in het kader van het overnemen en exploiteren van een dansschool die toebehoort aan de Dansschool B.V. ('de Verkoper'). De Verkoper en de VOF zijn vervolgens een overdrachtsovereenkomst aangegaan op grond waarvan bepaalde activa en passiva van de door de Verkoper geëxploiteerde dansschool zijn overgegaan naar de VOF. Ook zijn zij een geldleningsovereenkomst ter grootte van de koopsom aangegaan. De beheerverenootschap en de VOF zijn een huurovereenkomst aangegaan.

Op enig moment hebben de Kopers de VOF opgezegd en hebben de Indirecte Verkopers, de beheerverenootschap en de Verkopers ('Verkopers c.s.') vervolgens de exploitatie van de dansschool voortgezet. Enkele jaren nadien wordt de dansschool verkocht aan een derde.

Procedure bij de kantonrechter

Zowel de Kopers als Verkopers c.s. vinden dat de ander nog geld aan hen verschuldigd is.

De kantonrechter heeft geoordeeld dat Verkopers c.s., indachtig het deskundigenrapport, nog geld aan de Kopers moeten betalen in het kader van de vereffening van de ontbonden VOF.

Procedure bij het hof

In hoger beroep willen Verkopers c.s. dat de door hen gevorderde bedragen worden toegewezen en dat zij niets meer aan de Kopers hoeven te betalen. Het hof is echter van oordeel dat het vonnis in stand moet blijven, met verbetering van gronden.

M.J. van de Graaf, juli 2025

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 11-03-2025

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2025:649

Zaaknummer: 200.334.284_01

Rechters: E.H. Schulten, B.E.L.J.C. Verbunt en H.R. Quint

Advocaten: G.M.M. van Tilborg en B.H.A. Augustin

Wetsartikelen: 3:296 BW

RECHTSPRAAK

B.V. 1 en bestuurders/Gemeente Peel en Maas

Een koper sluit met een gemeente een koopovereenkomst omtrent een aantal percelen waarop de koper bouwwerken gaat realiseren. De gemeente betreft de koper in een procedure omdat de koper de gekochte percelen heeft overgedragen aan een derde, terwijl dit niet mocht volgens de koopovereenkomst. In eerste aanleg oordeelt de rechtbank dat de koper de schade, het netto verkoopbedrag, aan de gemeente moet vergoeden. Zowel koper als de gemeente is het niet eens met de uitspraak en gaat in hoger beroep. In hoger beroep veroordeelt het hof de koper en haar bestuurders tot een hoofdelijke betaling van het boetebedrag.

Partijen

B.V. 1 ('B.V. 1') staat ingeschreven als zelfstandig bevoegd bestuurder van B.V. 2 ('B.V. 2'). Appellant 2, appellant 3 en appellant 4 zijn middellijk bestuurders van B.V. 1 ('de Bestuurders'). B.V. 1 en Bestuurders zijn gedaagden in eerste aanleg, appellanten in principaal hoger beroep en geïntimeerden in incidenteel hoger beroep.

De publiekrechtelijke rechtspersoon gemeente Peel en Maas ('de Gemeente') is eiseres in eerste aanleg, geïntimeerde in principaal hoger beroep en appellante in incidenteel hoger beroep.

Feiten

Tussen de Gemeente (verkoper) en B.V. 2 (koper) is een koopovereenkomst gesloten omtrent percelen grond. Het is de koper volgens de koopovereenkomst niet toegestaan om rechten en/of verplichtingen die zij op grond van deze koopovereenkomst heeft, over te dragen aan derden zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de Gemeente.

Bij leveringsakte heeft B.V. 2 het perceel overgedragen aan een derde ('B.V. 3'). Voor deze

overdracht heeft de Gemeente geen schriftelijke toestemming gegeven. De verkoopopbrengst is aangewend om een betaling te verrichten aan B.V. 1, de bestuurder van B.V. 2. Deze betaling is onverschuldigd. Direct na de overdracht is B.V. 2 ontbonden.

De Gemeente vordert onder meer B.V. 1 en de Bestuurders hoofdelijk uit hoofde van onrechtmatige daad te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding aan de Gemeente aangezien zij actief hebben bewerkstelligd dat B.V. 2 haar contractuele verplichtingen jegens de Gemeente niet is nagekomen.

Oordeel rechtbank

De rechtbank stelt vast dat B.V. 2 op grond van de koopovereenkomst voorafgaande schriftelijke toestemming van de Gemeente nodig heeft voor het overdragen van de percelen aan een derde. Vaststaat dat die voorafgaande schriftelijke toestemming er niet is. De rechtbank is van oordeel dat B.V. 1 de contractuele boete aan de Gemeente is verschuldigd doordat de percelen grond toch aan een derde zijn overgedragen. De onrechtmatigheid zit naar het oordeel van de rechtbank in het frustreren van verhaal door ontbinding van B.V. 2 direct na ontvangst van de verkoopopbrengst én het aanwenden van de verkoopopbrengst om B.V. 1 onverschuldigd te betalen. De netto verkoopopbrengst had B.V. 1 aan de Gemeente kunnen en moeten voldoen.

Oordeel hof

B.V. 1 en de Bestuurders zijn het niet eens met het oordeel van de rechtbank en voeren hiertegen vijf grieven aan.

Met grief 1 en 2 betogen appellanten dat de rechtbank heeft nagelaten te onderzoeken of B.V. 2 de boete zou hebben verbeurd. Het hof oordeelt dat het beroep op het eindigen van de koopovereenkomst niet opgaat, omdat die overeenkomst van B.V. 2 en de Gemeente niet eindigt op het moment dat het laatste perceel is overgedragen. De koopovereenkomst verbindt volgens appellanten geen gevolg aan overdracht zonder schriftelijke toestemming van de Gemeente en is niet uitgewerkt door overdracht van het laatste perceel. Daarnaast heeft B.V. 2 er volgens appellanten op mogen vertrouwen dat de Gemeente geen bezwaar heeft tegen de overdracht van het perceel aan een derde. Het hof oordeelt echter anders. De omstandigheid dat nakoming van de oorspronkelijke overeenkomst niet mogelijk was en de Gemeente niet op het verzoek en de herinneringen daartoe van B.V. 2 is ingegaan, betekent naar het oordeel van het hof niet dat de Gemeente geen bezwaar heeft tegen de overdracht. Daar komt bij dat B.V. 2 zonder de Gemeente daarover in te lichten reeds een koopovereenkomst met een derde heeft gesloten.

Met grief 3 betogen appellanten dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat het in de gegeven omstandigheden onrechtmatig was om de koopopbrengst van het perceel te gebruiken om de schuld aan B.V. 1 af te lossen en de vennootschap daarna te ontbinden. Het hof oordeelt dat van een onverschuldigde betaling geen sprake is, omdat de koopopbrengst die B.V. 2 voor de verkoop van het perceel aan B.V. 3 heeft ontvangen, is aangewend om een opeisbare schuld aan B.V. 1 af te lossen. Echter, ook indien het uitgangspunt is dat sprake was van een opeisbare schuld van B.V. 1, dan heeft B.V. 1, in de situatie dat B.V. 2 besluit haar activiteiten te beëindigen en zij niet over voldoende middelen beschikt om ook de Gemeente te voldoen, deze betaling niet mogen doen (vgl. Hoge Raad 12 juni 1998, ECLI:NL:HR:1998:ZC2669).

Met grief 4 betogen appellanten dat er geen causaal verband is tussen de verweten handeling en de gestelde schade. Volgens appellanten is de Gemeente door de liquidatie niet in haar verhaalsmogelijkheden gefrustreerd, omdat B.V. 2, ook indien zij nog had bestaan, geen verhaal zou kunnen bieden aan de Gemeente. De baten zijn volgens appellanten nooit voldoende geweest om aan de vordering van B.V. 1 en de Gemeente te voldoen. Het hof passeert het betoog van appellanten dat geen sprake is van causaal verband. Ook indien geen sprake is van liquidatie heeft B.V. 2 haar schuld aan B.V. 1, gelet op de omstandigheid dat haar activiteiten zijn beëindigd, niet zonder rechtvaardigingsgrond mogen aflossen. Nu dit wel is gebeurd, bestaat er volgens het hof een causaal verband tussen het handelen van B.V. 1 en de schade van de Gemeente, namelijk het niet hebben van verhaal.

De Gemeente heeft in incidenteel hoger beroep één grief gericht tegen het vonnis. De grief richt zich tegen het oordeel van de rechtbank dat het enkel verbeurd raken van de contractuele boete geen bestuurdersaansprakelijkheid meebrengt. Dit handelen van B.V. 1 is volgens de Gemeente ten opzichte van de Gemeente zodanig onzorgvuldig dat B.V. 1 daarvan persoonlijk een ernstig verwijt kan worden gemaakt. B.V. 1 wist dan wel behoorde redelijkerwijs te begrijpen dat de door haar bewerkstelligde of toegelaten handelwijze van B.V. 2 de overdracht van het perceel waarmee zij een boete verschuldigd zou raken tot gevolg zou hebben dat zij haar verplichtingen niet zou nakomen. Daarnaast behoorde B.V. 1 ook redelijkerwijs te begrijpen dat zij geen verhaal zou bieden voor de als gevolg daarvan voor de Gemeente optredende schade (die bestaat uit het onbetaald en onverhaalbaar blijven van de boete). De aansprakelijkheid van het bestuur van B.V. 2 jegens de Gemeente dient daarmee te worden bepaald op het bedrag ter hoogte van de contractuele boete. Dat de netto verkoopopbrengst na afdracht van btw minder bedraagt, maakt dit niet anders.

Conclusie hof

Het hof vernietigt het vonnis van de rechtbank en opnieuw rechtdoende veroordeelt het

appellanten hoofdelijk tot betaling aan de Gemeente van een bedrag ter hoogte van de contractuele boete.

C. Stukker, juli 2025

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 18-03-2025

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2025:709

Zaaknummer: 200.310.791_01

Rechters: Y.L.L.A.M. Delfos-Roy, K.J.H. Hoofs en J. den Hoed

Advocaten: G.R.A.G. Goorts en H.C.M. van Haastert

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Enquêteprocedure FNV

Deze enquêteprocedure heeft betrekking op de onrust binnen FNV en de daarmee samenhangende onenigheid tussen FNV enerzijds en de vakbond van de werkorganisatie van FNV en van de medewerkers van de tien vakbonden die lid zijn van FNV (FNV Personeel) samen met 480 FNV-leden anderzijds. FNV Personeel en de 480 FNV-leden verzoeken de OK wegens de onrust om een onderzoek te gelasten en onmiddellijke maatregelen te treffen. De OK overweegt dat blijkt dat tussen de diverse geledingen van FNV al langer sprake is van een verstoorde relatie en een groeiend wantrouwen, waardoor verschillende actoren binnen FNV in toenemende mate tegenover elkaar zijn komen te staan. De OK houdt de aanwijzing van een onderzoeker echter voorlopig aan en gaat eerst over tot de benoeming van twee nieuwe leden in de raad van toezicht die, zo nodig in afwijking van de statuten en interne reglementen van FNV, bepaalde organisatorische en adviestaken toebedeeld krijgen.

Achtergrond

Tussen diverse geledingen van vakbondsvereniging Federatie Nederlandse Vakbeweging (FNV) bestaat al langere tijd een verschil van inzicht over de inrichting en bevoegdheden van de diverse organen van de vereniging. Dat geschil is nu geëscaleerd en partijen komen daar niet meer uit.

Het algemeen bestuur van FNV kent 17 leden waarvan zeven leden het dagelijks bestuur vormen. De voorzitter van het algemeen bestuur is ook de voorzitter van het dagelijks bestuur. De leden van het algemeen en dagelijks bestuur worden benoemd door het ledenparlement. De voorzitter wordt verkozen door de leden van FNV.

FNV heeft ongeveer 1.650 medewerkers in dienst die werkzaam zijn in de zogeheten werkorganisatie. De werkorganisatie staat onder leiding van een algemeen directeur. Er zijn zeven afdelingen binnen de werkorganisatie en de leidinggevenden van alle afdelingen vormen samen het managementteam. Het managementteam en de algemeen directeur vormen samen de directie van de werkorganisatie.

Vanaf eind 2023 is binnen FNV besproken dat er in verband met begrotingstekorten als gevolg van een teruglopend ledenaantal een reorganisatie zou moeten plaatsvinden. Onderdeel van de reorganisatie was een huisvestingsplan met het voornemen om een aantal vakbondshuizen verspreid over Nederland te sluiten. Nadat de plannen door de directie van de werkorganisatie met het algemeen bestuur waren besproken, is gebleken dat het huisvestingsplan geen draagvlak had in het ledenparlement. Het onderwerp is tijdens opeenvolgende vergaderingen van het ledenparlement besproken omdat het van mening was dat onvoldoende vooruitgang werd geboekt. Daarnaast is binnen FNV lange tijd gewerkt aan een Regeling Gewenst Gedrag, die op enig moment door de directie van de werkorganisatie is vastgesteld.

Tijdens een vergadering van het ledenparlement in oktober 2024 zijn twee moties aangenomen. Een van die moties behelst een motie van afkeuring tegen het algemeen bestuur van FNV. In die motie spreekt het ledenparlement zijn afkeuring uit over het handelen van het algemeen bestuur en de directie van de werkorganisatie met betrekking tot de vaststelling van de Regeling Gewenst Gedrag en de voortgang van de reorganisatie. In de slotverklaring schrijft het ledenparlement dat het van mening is dat het algemeen bestuur de samenwerking met de directeur van de werkorganisatie moet beëindigen om de verhoudingen binnen FNV te kunnen verbeteren.

Nadien zijn de spanningen tussen het algemeen bestuur en de werkorganisatie steeds verder opgelopen en in een stroomversnelling geraakt, met onder andere meldingen van integriteitsschendingen en interne en externe onderzoeken daarnaar tot gevolg. In februari 2025 eist FNV Personeel dat het algemeen bestuur per direct zou terugtreden, dat de raad van toezicht een interim-bestuur zou benoemen en dat de verkiezingen die stonden gepland voor maart 2025 zouden worden uitgesteld. Het ontbreken van een veilige en integere werkorganisatie werd als reden aangevoerd. Ook besluiten de medewerkers van FNV op enig moment te staken vanwege de volgens hen onveilige werksituatie. Daarna volgen nog diverse overleggen, brieven over en weer en de aanstelling van een interim-bestuur door de raad van toezicht van FNV.

Het verzoek

Dit alles leidt tot het entameren van een enquêteprocedure bij de OK door FNV Personeel en

480 FNV-leden (gezamenlijk 'FNV Personeel c.s.'). FNV Personeel c.s. verzoeken de OK een onderzoek te bevelen naar het beleid en de gang van zaken van FNV over de periode vanaf 1 januari 2024 en als onmiddellijke voorziening voor de duur van de procedure twee leden te benoemen in de raad van toezicht, met een doorslaggevende stem, die zo nodig in afwijking van de statuten bepaalde taken toebedeeld krijgen. De toelichting van FNV Personeel c.s. komt erop neer dat al langere tijd sprake is van ernstige onrust binnen FNV als gevolg van een voortdurend conflict tussen de werkorganisatie, het algemeen bestuur en het ledenparlement over de invulling van bestuur en zeggenschap binnen de vereniging. Daarnaast voeren FNV Personeel c.s. aan dat FNV niet in staat is op eigen kracht uit deze impasse te geraken en dat FNV dringend behoefte heeft aan een slagvaardig nieuw algemeen en dagelijks bestuur en een voorzitter.

Het interim-bestuur betwist niet dat er gegronde redenen zijn om te twijfelen aan een juist beleid en een juiste gang van zaken van FNV, maar meent dat de OK desondanks geen onderzoek zou moeten gelasten. Volgens het interim-bestuur is FNV er met name bij gebaat dat er zo snel mogelijk 'rust in de tent' komt en een onderzoek draagt daar niet aan bij. Het interim-bestuur maakt bezwaar tegen het gelasten van onmiddellijke voorzieningen en stelt naar behoren en overeenkomstig de statuten te fungeren.

Beslissing OK

Voordat de OK ingaat op de inhoud van de zaak, oordeelt de OK dat FNV Personeel niet ontvankelijk is. Redengevend daartoe is dat op grond van artikel 2:346 lid 1 onder a BW de 480 leden van FNV gezamenlijk bevoegd zijn de OK te verzoeken een onderzoek te gelasten naar het beleid en de gang van zaken van FNV. Ingevolge artikel 2:347 BW kan een dergelijk verzoek ook worden gedaan door kort gezegd een vereniging van werknemers die ten minste twee jaar volledige rechtsbevoegdheid bezit. FNV Personeel is niet een dergelijke vereniging, nu zij geen volledige rechtsbevoegdheid bezit. FNV Personeel wordt om die reden niet ontvankelijk verklaard in haar verzoek.

De OK gaat vervolgens inhoudelijk op het verzoek in en komt tot het oordeel dat er gegronde redenen zijn om aan een juist beleid en een juiste gang van zaken van FNV te twijfelen. De OK overweegt dat blijkt dat tussen de diverse geledingen van FNV al langer sprake is van een verstoorde relatie en een groeiend wantrouwen. Daarbij zijn, mede onder druk van de aanstaande reorganisatie, de werkorganisatie, het algemeen bestuur en het ledenparlement in toenemende mate tegenover elkaar komen te staan. De OK overweegt voorts dat de raad van toezicht er niet in is geslaagd om deze gespannen verhoudingen tot rust te brengen. De OK stelt vast dat de diverse organen van FNV er kennelijk niet in slagen om binnen de huidige *governance* het bestaande conflict in onderling overleg op te lossen en dat FNV als gevolg

daarvan op dit moment niet kan beschikken over een algemeen en dagelijks bestuur met een voldoende draagvlak binnen alle geledingen van de vereniging. Dit alles levert naar het oordeel van de OK gegronde redenen op voor twijfel aan een juist beleid en een juiste gang van zaken van FNV, die het gelasten van een onderzoek kunnen rechtvaardigen.

De OK beslist dat een onderzoek wordt gelast naar het beleid en de gang van zaken van FNV. De OK houdt de aanwijzing van een onderzoeker echter voorlopig aan en gaat eerst over tot de benoeming van twee nieuwe leden in de raad van toezicht die, zo nodig in afwijking van de statuten en interne reglementen van FNV, bepaalde organisatorische en adviestaken toebedeeld krijgen.

A. El Allaoui, juli 2025

Instantie: Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 13-06-2025

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2025:1547

Zaaknummer: 200.354.715/01 OK

Rechters: A.W.H. Vink, A.P. Wessels, E. Loesberg, M.A. Scheltema en S. ten Have

Advocaten: J.D.A. Domela Nieuwenhuis, S.M. Marges, M.W. Josephus Jitta, D. Schwartz, mr. dr. L.C.J. Sprengers, O.J.W. Schotel, S.C.M. van Thiel en R.J. Laméris

Wetsartikelen: 2:346 lid 1 onder a BW, 2:347 BW en 2:350 lid 4 BW

RECHTSPRAAK

Wangedrag 50%-aandeelhouder en bestuurder bedreigt continuïteit vennootschap

Deze zaak heeft betrekking op een verzoek aan de OK van een 50%-aandeelhouder en (indirect) bestuurder om een onderzoek te bevelen en onmiddellijke voorzieningen te treffen ten aanzien van de vennootschap. Aanleiding voor dit verzoek betreffen diverse gedragingen van de andere 50%-aandeelhouder en (indirect) bestuurder van de vennootschap die een negatieve impact hebben op de onderneming. Die gedragingen betreffen onder meer het zonder overleg met zijn medebestuurder en medeaandeelhouder besluiten nemen over het personeelsbeleid, het inschakelen van adviseurs, het ontslag van zijn medebestuurder en het doen van diverse uitlatingen aan externe relaties van de vennootschap. Ter terechtzitting op 13 maart 2025 heeft de OK reeds beslist op het verzoek tot het treffen van onmiddellijke voorzieningen, waarbij de OK de desbetreffende aandeelhouder/bestuurder per direct heeft geschorst als bestuurder en een nieuwe bestuurder heeft benoemd. In de onderhavige beschikking beslist de OK op de overige verzoeken.

Feiten en procesverloop

OOPDP Holding B.V. ('OOPDP') en Wojoma B.V. ('Wojoma') houden elk 50% van de aandelen in 2-S B.V. ('2-S'). OOPDP en Wojoma vormen samen het bestuur van 2-S en zijn zelfstandig bevoegd 2-S te vertegenwoordigen. Indirect bestuurder A houdt alle aandelen in Wojoma en is haar enige bestuurder. Indirect bestuurder B houdt alle aandelen in OOPDP en is op haar beurt haar enige bestuurder.

Tussen 2-S enerzijds en respectievelijk Wojoma en OOPDP anderzijds zijn op 24 april 2023 managementovereenkomsten gesloten. In artikel 4.4 van beide overeenkomsten is bepaald dat

enkel de volledige directie van 2-S besluiten kan nemen ter zake van onder andere het aannemen en ontslaan van personeel en het inschakelen van adviseurs. Op 9 oktober 2023 is OOPDP bestuurder van 2-S geworden en heeft zij 50% van de aandelen in 2-S gekocht en verkregen van Wajoma. Gelijktijdig met de aandelenoverdracht is een overeenkomst van geldlening en een aandeelhoudersovereenkomst gesloten tussen Wajoma, OOPDP en 2-S. In artikel 4.2 van de overeenkomst van geldlening zijn partijen overeengekomen dat Wajoma het stemrecht heeft op de aan OOPDP overgedragen aandelen zolang de geldlening niet integraal is terugbetaald. In artikel 4 van de aandeelhoudersovereenkomst is bepaald dat Wajoma en OOPDP zich jegens 2-S en elkaar verplichten om, direct of indirect, geen activiteiten buiten 2-S te ontplooiën die concurreren met de activiteiten van 2-S, tenzij schriftelijke toestemming is gegeven door de andere aandeelhouder.

OOPDP heeft bij verzoekschrift de OK verzocht (1) een onderzoek te bevelen naar het beleid en de gang van zaken van 2-S en (2) verschillende onmiddellijke voorzieningen te treffen ten aanzien van Wajoma (waaronder het ontslag dan wel de schorsing van Wajoma alsmede diverse andere ordemaatregelen). Aan haar verzoek legt OOPDP in de kern de onderstaande verwijten ten grondslag:

- Wajoma richt vernielingen aan, bedreigt personen, verwondt personen en handelt verbaal grensoverschrijdend richting verschillende bij 2-S betrokken partijen; en

- Wajoma overschrijdt haar bevoegdheden als bestuurder en aandeelhouder van 2-S door:

- * zelfstandig werknemers te ontslaan of aan te nemen zonder een juridische of bedrijfseconomische grondslag;

- * verplichtingen aan te gaan met een waarde boven € 4.000;

- * verplichtingen aan te gaan die niet in het belang van 2-S zijn;

- * overeenkomsten met derden zoals een belangrijke leverancier, een belangrijke zakelijke relatie en de accountant te schenden of te beëindigen; en

- * OOPDP te ontslaan bij 2-S en de toegang tot de bedrijfsruimte te ontfangen.

De OK heeft ter terechtzitting – samengevat – beslist dat Wajoma per direct is geschorst als bestuurder van 2-S en een nieuwe bestuurder wordt benoemd. Ook heeft de OK meegedeeld binnen een redelijke termijn op de overige verzoeken bij beschikking te zullen beslissen. Op

de overige verzoeken is bij beschikking van 1 mei 2025 beslist.

Oordeel OK

De OK is van oordeel dat sprake is van gegronde redenen om te twijfelen aan een juist beleid en een juiste gang van zaken. De OK stelt daarbij voorop dat bestuurders zich bij de vervulling van hun taak dienen te richten naar het belang van de vennootschap en haar onderneming. Indien aan de vennootschap een onderneming is verbonden, wordt het vennootschapsbelang in de regel vooral bepaald door het bevorderen van het bestendige succes van deze onderneming. Bij de vervulling van hun taak dienen bestuurders voorts zorgvuldigheid te betrachten met betrekking tot de belangen van al degenen die bij de vennootschap en haar onderneming zijn betrokken zoals medebestuurders, aandeelhouders, werknemers en zakelijke relaties.

Daarnaast overweegt de OK over (1) de gebrekkige besluitvorming binnen 2-S, (2) de impact van de gang van zaken op externe relaties en (3) een (on)veilig werkklimaat binnen 2-S onder meer het volgende.

Ter zake van de beweerde gebrekkige besluitvorming binnen 2-S oordeelt de OK dat uit de statuten van 2-S, de managementovereenkomsten en artikel 2:8 BW regels en zorgvuldigheidseisen volgen met betrekking tot de besluitvorming binnen 2-S. Het is de OK gebleken dat Wojoma sinds eind 2024 als bestuurder en aandeelhouder van 2-S meermaals geen of onvoldoende acht heeft geslagen op deze regels en zorgvuldigheidseisen, hetgeen onder meer uit het onderstaande blijkt:

- een medewerker is op staande voet ontslagen en een nieuwe medewerker is aangenomen door Wojoma zonder voorafgaand overleg met OOPDP, zoals ter zitting door Wojoma is bevestigd, terwijl dit op grond van de managementovereenkomst wel moest. Dat Wojoma, althans indirect bestuurder A, personeelszaken als ‘nevenfunctie’ heeft, maakt niet dat op dit punt geen enkel bestuurlijk overleg nodig is;
- OOPDP is door Wojoma ontslagen in strijd met de daarvoor geldende wettelijke en statutaire bepalingen (*i.e.*, er heeft geen aandeelhoudersvergadering plaatsgevonden, er is geen recht gedaan aan de vergaderrechten van OOPDP, OOPDP is niet in de gelegenheid gesteld gebruik te maken van haar raadgevende stem als bestuurder, de gronden voor het voorgenomen ontslag zijn niet voorafgaand aan het ontslag aan OOPDP meegedeeld en OOPDP is niet gehoord over haar ontslag); en
- Wojoma heeft een met 2-S concurrerende onderneming opgericht – 4fluids – zonder dat

overleg plaatsvond met OOPDP en Wojoma heeft kosten van 4 fluids in rekening gebracht bij 2-S.

Over de impact van de gang zaken op externe relaties oordeelt de OK dat Wojoma onbehoorlijk heeft gecommuniceerd met diverse partijen, hetgeen onder meer blijkt uit het:

- bedreigen en intimideren van een zakelijke relatie;
- dreigen met het beschadigen van een kantoorpand;
- uitmaken van een medewerker van een klant voor leugenaar; en
- staken van de IT-dienstverlening vanwege de wijze van communicatie.

Als gevolg hiervan hebben verschillende partijen laten weten niet langer zo te willen samenwerken en juridische stappen te overwegen. Naar het oordeel van de OK blijkt hieruit dat Wajoma zich onvoldoende heeft gericht naar het belang van 2-S en het bevorderen van het bestendige succes van de onderneming. Sterker nog, zo overweegt de OK, de manier waarop Wajoma is omgegaan met zakelijke relaties is schadelijk geweest voor 2-S.

Tot slot oordeelt de OK dat de wijze van communiceren en de gedragingen van indirect bestuurder A sinds december 2024 de OK aanleiding geven te twijfelen of hij voldoende in staat is leiding te geven aan 2-S en de onderneming en daarbij een veilig werkklimaat te creëren. In dat kader wijst de OK onder meer op verschillende fysieke en verbale incidenten die hebben plaatsgevonden en waarover verschillende medewerkers hebben verklaard.

Ter terechtzitting hebben 2-S, Wajoma en indirect bestuurder A erkend dat de huidige gang van zaken een serieus risico vormt voor de continuïteit van 2-S. Dat zij menen dat OOPDP daarvoor verantwoordelijk is, is volgens de OK niet van belang omdat het in alle gevallen 2-S schaadt.

De OK beveelt een onderzoek naar het beleid en de gang van zaken van 2-S over de periode vanaf 1 december 2024. De OK houdt de aanwijzing van een onderzoeker voorlopig aan om te bezien of door de al eerder getroffen onmiddellijke voorzieningen een oplossing van het geschil kan worden bereikt.

Wenk

Nu alle overige verzochte onmiddellijke voorzieningen zijn afgewezen door de OK, vraag ik mij af of indirect bestuurder A en Wojoma in bijvoorbeeld de hoedanigheid van

aandeelhouder (welke hoedanigheid onaangetast is) geen handelingen kunnen verrichten die 2-S en haar onderneming kunnen schaden.

V.M. van Erpers Roijaards, augustus 2025

Instantie: Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 01-05-2025

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2025:1160

Zaaknummer: 200.351.448/01 OK

Rechters: A.W.H. Vink, W.A.H. Melissen, E. Loesberg, M.J.R. Broekema en F. Marring

Advocaten: F.W. Linders en M.M.P.E. van Helmond

Wetsartikelen: 2:350 BW, 2:349a lid 2 BW, 2:8 BW en 2:227 lid 7 BW